

Ний ЩЕ ПОБЕДИМЕ

Не съмна още — ето,
преди да зазори,
настръхнало полето
отъ пламъци гори.
И като черни птици,
настръхналъ и безъ редъ,
отсреща на редици
приижда врагъ заклетъ.

Но ний не се боиме
отъ тѣхния безброй,
че носимъ храбро име
и знаемъ що е бой,
и знаемъ що е рани,
куршуми, смъртъ и стрѣвъ,
по роднитѣ балкани
пролѣхме много кръвъ.

Тамъ ниви изкласили
срѣдъ пламъци и димъ,
и братскитѣ могили
зоватъ — да отмѣстимъ.
Тамъ чака вдѣхновена
светата родна честъ,
съ душа окървавена
бестрашни идемъ днесъ.

Отново надъ земята,
която ни роди,
ще грѣятъ знамената,
тъй както и преди.
Нали не се боиме
отъ вражия безброй,
ний пакъ ще победиме,
ний знаемъ що е бой!

Йорданъ Стубелъ.

